

آشنائی با قرآن ۳

راهمانی قرآن

خداوند در آیه ۹: ۱۷ سوره اسراء (بنی اسرائیل) میفرماید:

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ،
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ، إِنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَثِيرًا

«براستی این قرآن به بهترین راه هدایت میکند،

و به افراد با ایمانی که کار درست میکنند شکرده میدهد که پاداش بزرگی دارند.»

می بینیم که خداوند در این آیه میفرماید: «این قرآن به بهترین راه هدایت میکند.» هدایت یعنی راهمانی، یعنی نشان دادن راه صحیح به مسلمان که میدانند خداوندی که جهان را با تمام قوانین آن دیشور را با تمام غرائز و حیوانات آن آفریده «بهترین راه» را پیشتر داده و برای رسیدن به سعادت همان راه است. نشان میدهد این نشانها هستند که باید قرآن را بخوانند و آن راه را پیشتر دهند و در آن گام بردارند تا به سعادت کامل برسند. روی این اصل مسلمان قرآن را برای شناختن راه صحیح زندگی میخوانند، و اگر عربی نمیدانند ترجمه قرآن را بر زبان میگویند تا بفهمند میخواهند تا راه را شناختند.

خداوند در آیه ۲۴: ۴۷ سوره محمد میفرماید:

تدبر قرآن:

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ، أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالًا؟

«آیا در آیات قرآن فکر و اندیشه نمیکنند، یا بر دلها قفل زده شده؟»

مسلمان واقعی قرآن را برای شناختن راهی که خداوند برای رسیدن به سعادت به او نشان داده بخواند نه برای آواز خواندن مسلمان برای اینکه راه صحیح زندگی را بشناسد قرآن را سرسری و بدون توجه به معنی و تفسیر حکم و نظرهای آن نمیخواند. چون میدانند کلید سعادت بسته در قرآن است.

حروف چهر مشهور: هـ: از: فی: ادر: قوی: محلی: بر روی: الی: به پیوسته: تا: به: به: بسبب: ل: برای: مال: شدن: سخن: از: ضام: ی: ها: او: آن: اش: هم: آنها: این: شان: ک: قوآت: کم: شما: مان: فا: ما: مان: می: من: ام: هو: می: آن: یو: یعلون: عمل میکنند میکنند: يتدبرون: تدبر کردن (تفسیر) میکنند. هر کلمه ای که اول آن یو... داخل آن... دن باشد یعنی آنها میکنند.

تَعْمَلُونَ: عمل کیجئے۔ ہر کہہ لی کہ اول آن قُ... وَاخْرَان ... وَاَنْ بَا شَد یَنْی شَا اِنْکَار رَا مِکْنِید۔ یا اِن صِفْت رَا دَا رِید۔

رَاہِ شَنَاخْتَن کَار: کَر وَا ذَرَا اَز اَدَل کَلِمَہ وَا وَا رَا اَز اَخْر کَلِمَہ پَر مِید لَرِیم مَعْمُولَا کَارِی کَہ اِنْکَام مِی شُود مَعْلُوم مِکُورَد۔

مَثَل یَقُولُونَ: یَکْذِبُونَ. یَشْعُرُونَ. یَعْلَمُونَ. یَنْقُضُونَ. یَتَلَمَّذُونَ. یَعْمَلُونَ. یَقُولُونَ کَہ بَا بَر دِشْتَن ذَوِّی اَز اَدَل اَنھَا

وَا وَا اَز اَخْر اَنھَا بَر تَرِیب قَوْل کِذْب. شِعْر عِلْم. نَقْض. کُفْر. عِلْم. قَوْل بَا فِی مِیَا نَد. قَوْل یَعْنِی لَفْظ. کِذْب یَعْنِی دَر رِخ لَفْظ

شَعْرِی عِن شُور دِشْتَن جَس کَر دَن مَتَوَجِّه شُدَن فہْمِیدَن. عِلْم یَعْنِی دَانِش دِشْتَن. نَقْض یَعْنِی شُکْسْتَن رِیَا ن دَعْمَا کُفْر یَعْنِی اِنْکَار کَر دَن قَبُول

نَدَانِش مَنزُور شُدَن پُوشَا نَدَن. قَدَر شَا سَمِی کَر دَن. عِلْم یَعْنِی دَانِش. قَوْل یَعْنِی لَفْظ. قَوْل یَعْنِی قَوْل دَا رَن نِیْت. بَا بَر اِن مَعْنِی اِن لَفْظَات جِیْن مِی شُود

یَقُولُونَ: مِی گُویَند. یَکْذِبُونَ: دَر رِخ مِی گُویَند. یَشْعُرُونَ: تَوَجُّه مِی گُویَند. یَعْلَمُونَ مِی دَانِند. یَنْقُضُونَ (عَدَم رَا) مِی شُکْسْتَن. یَتَلَمَّذُونَ: مَنزُور مِی شُود۔

تَعْمَلُونَ: مِی دَانِید. یَقُولُونَ: مِی گُویَند۔
حَالَا شَا اِن لَفْظَات رَا مَعْنِی کُنِید: ہر مَعْنِی کَہ بِنظَر نَا ن رِی دِید بِنوی سِید۔

یَعْبُدُونَ	یَتَلَمَّذُونَ	یَتَلَمَّذُونَ	یَسْمَعُونَ	یَتَلَمَّذُونَ	یَسْمَعُونَ	یَعْمَلُونَ	یَقُولُونَ
یَعْلَمُونَ	یَتَلَمَّذُونَ	یَتَلَمَّذُونَ	یَتَلَمَّذُونَ	یَتَلَمَّذُونَ	یَتَلَمَّذُونَ	یَتَلَمَّذُونَ	یَتَلَمَّذُونَ
یَقْبَلُونَ	تَوَجُّهُونَ	یَقْبَلُونَ	یَقْبَلُونَ	یَقْبَلُونَ	یَقْبَلُونَ	یَقْبَلُونَ	یَقْبَلُونَ
یَنْظُرُونَ	یَنْظُرُونَ	یَنْظُرُونَ	یَنْظُرُونَ	یَنْظُرُونَ	یَنْظُرُونَ	یَنْظُرُونَ	یَنْظُرُونَ
یَضْرِبُونَ	یَقْتُلُونَ	یَقْتُلُونَ	یَقْتُلُونَ	یَقْتُلُونَ	یَقْتُلُونَ	یَقْتُلُونَ	یَقْتُلُونَ
یَكْتُبُونَ	یَكْتُبُونَ	یَكْتُبُونَ	یَكْتُبُونَ	یَكْتُبُونَ	یَكْتُبُونَ	یَكْتُبُونَ	یَكْتُبُونَ
یَعْبُدُونَ	یَقْتُلُونَ	یَقْتُلُونَ	یَقْتُلُونَ	یَقْتُلُونَ	یَقْتُلُونَ	یَقْتُلُونَ	یَقْتُلُونَ

اَلَا یعنی «نہ» «نہ» اگر اَلَا قَبْل اَز اِن کَلِمَات مِی آید اَنھَا رَا مَعْنِی مِکُنِید۔ یعنی یَک «نہ» بَر سَر اَنھَا مِی آوَر دِشْتَن اَلَا یَسْجُدُونَ: سَجْدہ مِکُنِید

اَلَا یَتَلَمَّذُونَ: رَا کِع مِکُنِید۔ اَلَا یَلْتَمَّعُونَ: کَنَان مِی کُنِید۔ اَلَا یَتَلَمَّعُونَ: کَنَان مِکُنِید۔ اَلَا یَتَلَمَّعُونَ: کَنَان مِکُنِید۔ اَلَا یَتَلَمَّعُونَ: کَنَان مِکُنِید۔ اَلَا یَتَلَمَّعُونَ: کَنَان مِکُنِید۔

نَا رَند۔ اَلَا یَقْبَلُونَ: بَر اِن مِی دَانِند۔ اَلَا یَنْقُضُونَ: اِنْعَان مِکُنِید۔ اَلَا یَنْظُرُونَ: کَنَان مِی کُنِید (ظَن یَعْنِی دَان) اَلَا تَرَجُّعُونَ: بَر مِی گُویَند۔